

sige med det udgangspunkt, at man vil have alt alment. Det er vi ikke interesserede i. Vi er interesserede i, at tingene kan foregå i det private. Vi synes, det er den rigtige vej at gå. Det private udlejningsbyggeri er en god måde, og hvis vi kigger på de omkostninger, der er forbundet med det i form af det, der skal til i forbedring, er det den måde, vi får flest boliger bygget på til færrest penge her og nu.

Generelt vil jeg sige, at vores bypolitiske debat har handlet meget om boliger, og de mange ting, som jeg i mit indlæg lagde op til at man kunne tage fat på rent bypolitisk, vil jeg stadig væk gerne diskutere, og der synes jeg måske også, det var rimeligt, at vi tog fat på dét.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Og så blev det hr. John Vinther som ordfører.

John Vinther (KF):

Vi kommer jo meget langt omkring, vi kommer også langt uden for det, der vel sådan set er redegørelsens indhold og formål, men det er måske ikke så underligt. I hvert fald kan jeg se, at jeg er startet her i mit manuskript med at skrive, at jeg har overvejet, om man kan tillade sig at starte en ordførertale med at udstøde en snorke-lyd.

Der er jeg kommet til den konklusion, at det kan man nok ikke tillade sig. Derfor vil jeg begrænse mig til at sige, at denne redegørelse nok ikke er den kedeligste, jeg har læst, men den har absolut kvalificeret sig til finalefeltet.

Det er sådan set ikke nogen kritik af by- og boligministeren, for det er åbenbart redegørelsens natur uanset regeringens politiske farve, at de skal være fyldt op med almindeligheder og intetsigende fyldstof. De skal kort sagt være kedelige, og i den sammenhæng adskiller denne redegørelse sig ikke fra andre redegørelser.

Det virker da også, som om by- og boligministeren i sin iver for at få redegørelsen op på hele 18 sider – nu starter det væsentlige sådan set på side 7, det minimerer det jo lidt – har været alle ministerier rundt for at se, om der ikke var nogen indsatsområder, der på den ene eller på den anden måde kunne relateres til bypolitik som en sammenhængende – jeg tror, den socialdemokratiske mode taler om en mere helhedsorienteret – politik. Og det er jo sådan set en selvopfyldende logik, eftersom mange af de problematikker, vi arbejder med i alle andre sammenhænge, erhvervs politik, trafik politik og arbejds mar-

kedspolitik, naturligvis for en stor dels vedkommende handler om, hvad der foregår i byerne.

By- og boligministeren har jo opdelt redegørelsen i en række, skal vi kalde det, underkapitler, og det første bærer overskriften Byens ledelse og demokrati. Det skal jeg ikke sige meget om. Det er mig svært, for ikke at sige umuligt, at erklære mig uenig i noget som helst af det, der står i teksten. Det tror jeg ikke noget parti herinde er i stand til, men almindelighederne står altså også i kø.

Det mest konkrete, der er i det her kapitel, er i virkeligheden forslaget om etablering af Kvartets hjemmeside. Det synes vi er en fremragende idé, den kan vi støtte, men det er så også alt, hvad der er i det kapitel, der er værd at nævne.

Så er der kapitlet om Byens erhverv og beskæftigelse, det er der da i det mindste lidt kød på. Der må jeg starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti sådan set er fuldstændig enig med regeringen i, at fremtiden byder på store ændringer i byerhvervslivets struktur. Den arbejdstunge industri vil ikke længere være at finde i byområderne. Byerne vil i stedet blive præget af små og mellemstore virksomheder hovedsagelig inden for serviceerhvervene.

Det betyder naturligvis – også her er vi helt enige med regeringen – at der er et behov for at genskabe, for at revitalisere de gamle erhvervs- og havnearealer.

Og nu er jeg så nødt til at komplimentere by- og boligministeren. Det vil jeg så bede by- og boligministeren om at lytte godt efter, for det er en rigtig god idé at få skabt det, som man her lægger op til, nemlig nogle byomdannelsesselskaber. Ideen om sådanne formaliserede samarbejder, hvor man får de offentlige og private aktører til at samarbejde om at skabe nyt liv i de her udslidte og nedslidte erhvervs- og havneområder, er en rigtig god måde at gøre det på, og jeg ville næsten ønske, at vi selv havde fået ideen, men derfor bliver ideen jo altså ikke ringere. Det er efter vores opfattelse den rigtige måde at få sat gang i en dynamiske udvikling, og det vil vi meget gerne være regeringen behjælpelig med.

Til gengæld er der altså også andre dele af de konkrete initiativer i den del af redegørelsen, der handler om erhvervslivet, der vækker bekymring hos Det Konservative Folkeparti. By- og boligministeren lægger op til, at der skal etableres forpligtende lokale samarbejder, hvor det lokale erhvervsliv, kommune og arbejdsformidling går sammen om at skabe et mere rummeligt arbejdsmarked. Det kan sikkert være en udmær-